

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

/ II Niedziela Wielkiego Postu -25.02.2018/

1. Dzisiaj odbędzie zbiórka do puszek na potrzeby Dzieł Misyjnych „Ad gentes”.
2. Dzisiaj i w każdą niedzielę Wielkiego Postu **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym o godzinie 17.15. Zapraszamy serdecznie do udziału w tym typowo polskim nabożeństwie pasyjnym.
3. We środę Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy o godz. 18.00, a po niej Msza św. wieczorna – zapraszamy Czcieli Matki Najświętszej.
4. Przed nami pierwsze dni marca. W czwartek 01 marca przypada pierwszy czwartek miesiąca, poświęcony czci Najświętszego Sakramentu i modlitwie o nowe powołania kapłańskie i zakonne – Godzina Święta o godzinie 17.00 podczas jej trwania okazja do spowiedzi. W piątek, 02 marca – pierwszy piątek miesiąca, kiedy to modląc się do Serca Jezusowego, przepraszamy Je za zniewagi, jakich doznało od nas i innych, jeszcze słabszych od nas ludzi. Okazja do spowiedzi od godziny 15.30 – dzieci i od godziny 17.30 – młodzież i starsi. W sobotę przypada pierwsza sobota miesiąca w tym dniu do południa księża odwiedzą chorych. Po Mszy św. wieczornej Różaniec Fatimski. Zapraszamy ze świecami.
5. W czwartek przypada Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych. Pamiętajmy w modlitwie o naszych niezłomnych bohaterach.
6. **W piątek Droga Krzyżowa: godz. 16.00 – dla dzieci
godz. 18.00 – dla dorosłych i dla młodzieży.**
7. W sobotę o godzinie 15.00 na plebanii odbędzie się próba muzyczna do Triduum Paschalnego. Zapraszamy wszystkich chętnych dysponujących dobrym głosem.
8. W przyszłą niedzielę po każdej Mszy Świętej wystawienie Najświętszego Sakramentu. Będziemy się modlić o dobre przeżycie czasu Wielkiego Postu i zbliżających się rekolekcji.
9. Już dzisiaj informujemy, że tegoroczne rekolekcje wielkopostne w naszej wspólnotce parafialnej odbędą się w dniach 22 – 25 marca (od czwartku do Niedzieli Palmowej).
10. **Ofiary na kwiaty do Bożego Grobu** można składać w kopertach na tacę, w zakrystii, bądź w kancelarii parafialnej.
11. W przyszłą niedzielę o godzinie 19.00 w parafii Łądek Zdrój odbędzie się międzydekanalny kurs przedmałżeński.
12. Dziękujemy za przygotowanie kościoła do dzisiejszej liturgii.
13. W agendzie do nabycia prasa katolicka: Gość Niedzielny, Niedziela, kalendarze, Pismo Święte, albumy, różańce, znicze i wiele innych artykułów.

Komentarz do dzisiejszej Ewangelii

Wykładnikiem religijności człowieka jest głębia jego modlitwy oraz zdolność do składania Bogu ofiary. O tym przypomina Kościół na początku Wielkiego Postu. Ewangelia prowadzi nas na górę Tabor, byśmy mogli przeżyć tajemnicę przemienienia. Dokonało się ono, jak to wyraźnie zaznacza św. Łukasz, w modlitwie. Nic tak nie przemienia człowieka jak modlitwa, czyli bezpośrednie podłączenie serca do Boga. Równocześnie Kościół prowadzi nas na inną górę – Moria, i każe uczestniczyć w ofierze, jaką Abraham składa Bogu. To zadziwiające, jak wiele musiał przeżyć ten kochający ojciec. Aż trudno uwierzyć, że jego stare serce, liczył już ponad sto lat, potrafiło to wytrzymać i nie pękło z bólu. Podróż na miejsce ofiary trwała trzy dni, sam buduje ołtarz, i sam składa ofiarę. Stać go było na oddanie Bogu tego, co miał najcenniejszego. Syna otrzymał od Boga i Bogu oddaje syna. To trzeba dokładnie rozważyć. O co chodziło w tej ofierze? W modlitwie człowiek nawiązuje łączność z Bogiem. To wielkie wydarzenie. Chodzi o podłączenie serca tak, jak podłącza się żarówkę do elektrycznego prądu. Boża energia płynie przez nie, zamieniając się albo w światło, i wówczas serce promieniuje szczęściem, albo w ciepło, i wówczas serce się spala, nierzadko w sposób bardzo bolesny (modlitwa w Getsemani). W modlitwie tym, który działa, jest przede wszystkim Bóg, to Jego energia przemienia człowieka. Ofiara natomiast to przede wszystkim dzieło człowieka. Polega ona na decyzji, która zmierza do rezygnacji z dobra na rzecz większego dobra. Dobro posiadane cenimy jednak zawsze znacznie więcej niż dobro, które możemy otrzymać. To, które mamy, jest nasze, a obiecane do nas jeszcze nie należy. Otóż w ofierze człowiek jest w stanie dla Boga zrezygnować nawet z największych i najbardziej umiłowanych dóbr, jakie posiada. W tym geście bowiem wyraża dwie uznawane przez siebie prawdy. Pierwsza, że Boga kocha ponad wszystko; druga, że stać go na oddanie nawet najbardziej uszczęśliwiającego go dobra.